

क्षपो राजन्नुत त्मनाग्निं वस्तोरुतोषसः । स तिग्मजम्भ रक्षसो दह प्रति ॥३७॥

हे राजन्दीप्यमान हे तिग्मजम्भ तिग्मा तीक्ष्णा जम्भा दंष्ट्रा यस्य यद्वा तिग्म-
मिति वज्रनाम [निघ० २.२०.] हे वज्रदंष्ट्र अग्रे वस्तोः अहःसम्बन्धिन उतापि
उपसः उपःकालसम्बन्धिनो रक्षसो रक्षांसि रक्षसान् स त्वं प्रतिदह प्रत्येकं भ-
स्मीकुरु लिङ्गव्यत्ययेन रक्षःशब्दस्य पुंस्त्वम् इन्दसि परेऽपीति [पा० १.४.८१.] प्र-
त्युपसर्गस्य क्रियापदात्परत्वम् । कीदृशस्त्वम् त्मना उप आत्मनापि स्वभावतोऽपि
क्षपः क्षपयतीति क्षपः क्षप क्षेपे चुरादिः पचाद्यच् स्वभावतो रक्षसां क्षपयिता ।
मन्त्रेष्वाद्यादेरात्मन इति [पा० ६.४.१४१.] आत्मन आकारलोपस्तृतीयैकवचने
॥३७॥

भद्रो नोऽग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रोऽग्निधरः । भद्रा उत प्रशस्तयः ॥३८॥

भद्रा उत प्रशस्तयो भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्ये । येना समत्सु सासहः ॥३९॥

येना समत्सु सासहोऽव स्थिरा तनुहि भूरि शर्धताम् । वनेमा तेऽग्निभिष्टिभिः ॥४०॥

का० [१७.१२.११.] भद्रो न इति ककुभस्ताभ्यः । वृहतीभ्यः पुरस्तात्तिस्रः क-
कुविष्टका भद्रो न इत्यृक्त्वेणोपदधातीति सूत्रार्थः ॥ प्रगाथः ककुप्सतोवृहतीभ्यां
तिस्रः ककुभः पादावृत्त्या कृताः आवृत्तस्य नार्थान्तरम् । भद्रो नोऽग्निरा० — प्र-
शस्तय इति ककुप् मध्यः पादो द्वादशक आद्यतृतीयावष्टकाविति तल्लक्षणम् ।
भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूर्ये येना समत्सु सासहोऽव स्थिरा तनुहि भूरि शर्धतां व-
नेमा तेऽग्निभिष्टिभिरिति सतोवृहती आद्यतृतीयौ द्वादशकौ द्वितीयतुर्यावष्टकावि-
ति तल्लक्षणम् ॥ तत्र ककुब्ज्याख्यायते । यजमानश्चित्यमग्निं सम्बोध्य प्रार्थयते ।
हे सुभग शोभनभग शोभनं भग्नैश्वर्यं यस्य । ऐश्वर्यस्य समग्रस्य धर्मस्य यशसः
श्रियः । ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षष्ठां भग इतीरणेत्युक्तेः हे षड्विधैश्वर्ययुक्त आहुतः ऋ-
विग्निराहुतोऽग्निर्नोऽस्माकं भद्रः भन्दनीयः कल्याणो (62.) भवत्विति शेषः । किं
च रातिः तदीयं दानं भद्रास्तु कल्याणकार्यस्तु । अधरः यज्ञो भद्रः श्रेयस्कार्यस्तु ।
उतापि च प्रशस्तयः कीर्तयो भद्रा सुखदायिन्यः सन्तु ॥ अथ द्वितीया । हे अग्रे
येन मनसा समत्सु संग्रामेषु त्वं ससहः अभिभवसि शत्रून् षह मर्षणे इन्दस्यभि-